

JUDr. Jiří Heger - scénář

Zpracovali: Vendula Malá, Barbora Dohnalová, Michal Dohnal, pod vedením paní učitelky Mgr. Lucie Baliharové

**Pan Heger se narodil roku 1934 ve Dvoře Králové do velmi chudých poměrů.
Jako školák zažil heydrichiádu.**

27:15-27:51.

„Když jsem šel do školy a četl jsem jména těch, co budou popraveni, Čechů ze Dvora Králové, koukám Šonka! My s Mirkem sedíme v lavici. Přišli jsme do školy, Mirek normálně přišel, blonděák kluk byl, v deset hodin o přestávce přišli dva chlapi v kožeřákách SS, teda gestapo. ‚Šonka, komm hier!‘ S učitelkou se vůbec nebavili, vytáhli kluka a už jsem ho neviděl.“

Po válce studoval na gymnáziu ve Dvoře Králové. V 16 letech vstoupil do KSČ.

46.40-46:50

„Vnímal jsem tu dobu z třídního hlediska, jak jste viděli, měl jsem k tomu důvod, vycházel jsem z úplně přirozeného, byli jsme chudý, tak se stavím za chudý(…)“

V té době byl pan Heger zcela pohlcen láskou k hudbě a divadlu. Hlásil se na dirigování na AMU, kvůli administrativní chybě se na školu nedostal. Pracoval v cihelně, pak byl komunistickou stranou dotlačen ke studiu na vysoké škole.

1:03:49-1:03:59

*„ ‚My máme, soudruhu, stranický úkol poslat dělníka, ty máš maturitu, tak posíláme tebe.‘
Já jsem říkal: ‚Študovat nepůjdu!‘
 ‚Tak tě vyloučíme ze strany!‘
 ‚To nemůžete!‘
 ‚Ale můžeme!‘“*

Studoval Fakultu mezinárodních vztahů, později absolvoval doktorandské studium mezinárodního práva. Přihlásil se i ke studiu v Moskvě, na pokyn československého ministerstva zahraničí studoval Afghánistán a pak i Írán.

V šedesátých letech pracoval na konzulátech v Afghánistánu a Íránu. Díky odbornému vzdělání a znalosti perštiny a jazyku pašto se dostal až k nejvyšším představitelům států.

1:58:39-1:58:50

„Ano, já jsem pravidelně chodil k císařovně, jako jediný z diplomatů, jediný z diplomatů, který kdy byli československých a radil jsem jí v oblasti kultury, co má dělat, jak má dělat a tak dále.“

Pan Heger vždy říkal, co si myslel a co považoval za správné, což mu přinášelo problémy. Sovětští agenti „zařídili“, že byl označen za amerického špiona, a proto ze své funkce odvolán. Působil jako šéfredaktor nakladatelství. Na schůzi kritizoval tajemníka ÚV KSČ a generálního ředitele za rozkrádání, byl tedy vyhozen z práce.

2:01:40 – 2:01:51

*„Druhej den jdete do práce a paní Čapková, co sedí dole, ona říká: ‚Pane Heger, já vás dál nesmím pustit.‘
‚Copak jsem udělal?‘
‚Mám pokyn, že když vás pustím, tak mě vyhoděj!‘“*

Marně sháněl zaměstnání, všude byl nejprve vítán, na pokyn strany však nesměl být přijat. Nakonec byl zaměstnán brigádnicky u pražských technických služeb jako metař.

Byl jediným, kdo v Československu dokázal tlumočit do íránského a afghánského jazyka, byl tedy pro diplomatické služby nepostradatelný.

2:11:46-2:11:59

„Jednání, tajný jednání s Jelcinem. Já jsem tlumočil celý jednání Jelcina a Kapka, do Moskvy jsem s ním jel a tak dále, rozumíte. Já byl vyhozenej (···), to je ten paradox systému.“

Jako překladatel se dostal se i na Sibiř. Překládal a při tom cestoval a fotil.

V roce 1989 pan Heger vystoupil z KSČ.

2:48:18-2:48:25

„ ‚Tady máš legitku, já už se stranou nechci mít nic společného.‘ Po tom všem, co jsem si prožil, už jsem měl právo to říct.“

Po sametové revoluci se pan Heger vrátil do diplomacie, prezident Havel ho jmenoval velvyslancem v Íránu.

Pan Heger žije v Huntířově, v domě se zahradou, která je pro něj každodenním objektem k fotografování. Stále se zajímá o dění ve světě i u nás, žije bez výčitek vůči těm, kteří mu ublížili, bez hořkosti vzpomíná na minulost.

Poselstvím pro nás mladé byla slova:

2:25:51-2:25:57

„Proto, važte si každého momentu, každý chvíle, kdy žijete v míru.“